

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., ve věci

žalobce: **xxxx**

zastoupený advokátkou: Mgr. Iveta Magnusková, se sídlem Frýdek – Místek,
Ó. Lysohorského 702

proti

žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem v Praze 10, Vršovická 1442/65

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 4. 2019, čj. MZP/2019/580/422, sp. zn.
ZN/MZP/2019/580/98,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

[1] Žalobce napadl shora uvedené správní rozhodnutí, kterým bylo v poměrně nepatrné části změněno prvostupňové správní rozhodnutí České inspekce životního prostředí (dále také jen „inspekce“) ze dne 4. 2. 2019, čj. ČIŽP/49/2019/1231, jinak bylo toto rozhodnutí potvrzeno. Ve správním řízení byla žalobci uložena pokuta ve výši xxxxx Kč za přestupek podle ust. § 4 odst. 1 písm. c) zákona č. 282/1991 Sb., o České inspekci životního prostředí a její působnosti v ochraně lesa, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „zákon o inspekci“), a to za skutek blíže vymezený ve výroku rozhodnutí (stručně řečeno za to, že na pozemcích v katastrálním území Kunčice pod Ondřejníkem a Kozlovice na lesních pozemcích v určitých porostních skupinách neprovedl jako vlastník lesa

vytěžení a následnou účinnou sanaci stromů napadených kalamitním druhem lýkožroutem smrkovým o celkovém objemu 451 m³). Zároveň bylo rozhodnuto o úhradě paušální částky správního řízení.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí v celém rozsahu a domáhal se jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě uváděl tyto žalobní body, jimiž je soud při svém přezkumu vázán. Namítal nesprávné zjištění skutkového stavu, když výskyt kůrovce a jeho globální přemnožení je důsledkem klimatických změn oproti minulosti (zvyšování sucha a tím i stresových faktorů pro lesní dřeviny, snižování vitality porostů, zvláště smrku ztepilého). Upozornil na šíření kůrovce ve všech lesních porostech i v zahraničí. Tyto problémy jsou natolik závažné, že jejich řešení nelze pouze přenášet na vlastníky lesů, ale je zapotřebí komplexnější postup na úrovni vlády, na což upozorňují i pracovníci Lesů České republiky. Uvádí, že tedy žalobce nevytvořil podmínky pro působení škodlivých biotických a abiotických činitelů, když tyto podmínky jsou vytvořeny vlivem klimatických změn.

[3] Dále nesouhlasí se závěrem, že neprováděl včas a dostatečně opatření k předcházení a zabránění působení škodlivých činitelů na les, a v této souvislosti upozorňuje, že jeho výměra je pouhých 1,68 ha, na něž použil opatření tzv. bezzásahu. Poukázal na to, že podle nejnovějších poznatků lesy napadené kůrovcem se obnoví samy (vysoké procento Národního parku Šumava je ponecháno jako bezzásahová zóna, kdy v horizontu desetiletí by plochy měly činit 50%, a vlastníci těchto lesů za takový postup nejsou sankcionováni). Dále uvádí, že je laikem v oboru lesnictví, a přijal jemu známé opatření (odkazuje na Národní park Šumava), právní předpisy v současné době neukládají taxativní výčet jednotlivých opatření, nemůže tak jít k jeho tíži, že jedno z opatření vybral. Namítl, že mu nebyly známy žalovaným preferované způsoby ochrany, a že povinnost vytěžení a následné asanace stromů nemá oporu v zákoně. V této souvislosti poukázal na čl. 4 Listiny základních práv a svobod a znovu na to, že zákon konkrétní povinnosti vlastníka lesa nevymezuje.

[4] V dalším žalobním bodě namítá nesprávnou aplikaci správního uvážení při stanovení výše pokuty, kdy zákonná sazba je poměrně vysoká, proto by měla být zvažována všechna kritéria pro stanovení výměry správního trestu podle ust. § 37 a násl. zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále také jen „*zákon o odpovědnosti za přestupky*“), konkrétně povaha a závažnost přestupku, polehčující a přitěžující okolnosti. Znovu poukázal na poměrnou nepatrnost výměry jeho pozemků i na to, že je laikem v oboru lesnictví. Žalovaný měl rovněž přihlídnout k majetkovým poměrům fyzické osoby, že zjistí průměrný příjem žalobce, ale vycházel pouze z přehledu nemovitostí, které má ve vlastnictví. Namítl dále, že Národní park Šumava dostal pokutu ve výši 500 000 Kč a Lesy České republiky ve výši 3 500 000 Kč, a poukazuje na rozlohu lesů těchto subjektů na rozdíl od jeho výměry. Navrhl, aby žalovaný doložil výši pokut, které byly uloženy fyzickým nepodnikajícím osobám. Žalovaný nezohlednil u výše pokuty ani rozlohu lesů, jejich hodnotu, typ vlastnictví a majetkové poměry žalobce. Dále uváděl, že s ohledem na svůj zdravotní stav a pracovní vytížení. Dále uvedl, že nejprve zahájila inspekce vůči němu řízení jako vůči osobě podnikající a uložila mu pokutu ve výši 100 000 Kč podle ust. § 15 odst. 1 zákona o kontrole, a nyní tuto pokutu.

[5] Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil a navrhoval její zamítnutí, přičemž v důvodech obsahově uvádí obdobné okolnosti, jako v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Poukázal na to, že žalobce nebyl sankcionován za výskyt lýkožroutů, ale za to, že jim umožňoval dlouhodobou nečinností šíření, a této povinnosti se nemůže zprostit ani tím, že je laikem v oboru lesnictví. Odborný lesní hospodář jej dlouhodobě vyzýval ke zpracování a odstranění napadených stromů. K výši pokuty a jiným správním rozhodnutím (sankcím jiným subjektům) uvedl, že žalobce nevytěžil stromy v objemu 451 m³, Lesy České republiky v namítaném rozhodnutí v rozsahu 463 m³, ochranu lesa nevykonával od roku 2014, zdravotní stav žalobce hodnocen byl, ale poukázal na to, že před 21. 2. 2018 žalobce nikoho dalšího nepověřil hospodařením.

[6] V odůvodnění napadeného rozhodnutí je mj. uvedeno (ve vztahu k uplatněným žalobním bodům), že žalobce sice není profesionálem v oboru lesnictví, na druhou stranu byl odborným lesním hospodářem opakovaně vyzýván ke skácení a asanování napadených stromů a poučen o svých zákonných povinnostech (od roku 2014 do roku 2017). Ohledně ostatních lesů a bezzásahových zón je poukázáno na charakter jednotlivých lesů (lesy zvláštního určení), lesy žalobce byly zařazeny mezi lesy hospodářské. Ohledně populace lýkožrouta smrkového je uvedeno, že ta v jednotlivých letech vzrůstá, kdy dochází v České republice ke změně klimatu, ale nikde není stanovena výjimka, která by toto zohledňovala. Ohledně stanovení konkrétní povinnosti vlastníka lesa je odkázáno na ust. § 32 a 11 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „lesní zákon“). Přestupek je koncipován jako ohrožovací, žalobce umožnil vylétnout lýkožroutům do okolí.

[7] K námitkám v odvolacím řízení týkajícím se výše pokuty je v odůvodnění uvedeno, že inspekce zohlednila povahu a závažnost přestupku (rozsah včas neskácených stromů o objemu 451 m³, rozšiřování lýkožrouta do okolních smrkových lesních porostů), způsob spáchání přestupku (žalobce neprováděl včasné skácení), následky jednání (v důsledku vylétnutí došlo k napadení dalších stromů, ke snížení stability lesních porostů v masivu Ondřejníku, ke zrychlenému snížení funkcí bioprodukčních, hydricko-vodohospodářských, sociálně-rekreačních a zdravotně-hygienických), okolnosti přestupku (zařazení lesa mezi hospodářské), druh a míru zavinění fyzické osoby (neprofesionál, nespolupracoval s odborným lesním hospodářem, kdy nereflektoval na jeho opakované písemné výzvy), délku doby, kdy trvalo protiprávní jednání (přinejmenším od května 2016 žalobce neprováděl těžby, kůrovcové stromy byly zjištěny již v letech 2014 – 2017), polehčující okolnosti (žalobce začal v průběhu kontroly spolupracovat, do května 2018 odstranil kůrovcové stromy), posouzení osobních poměrů fyzické osoby (seznam nemovitostí). Ohledně rozlohy lesních pozemků je uvedeno, že se nemůže žalobce odpovědnosti zprostit za toto jednání. Ohledně zjištění majetkových poměrů je uvedeno, že tato povinnost nenáleží správnímu orgánu, ale žalobce měl předložit a odůvodnit, v čem spatřuje likvidační výši pokuty, proto musela inspekce vycházet z veřejných zdrojů. Při určování výše pokuty byl rozhodný zejména objem dřeva (451 m³), celková zásoba dříví v předmětných lesních porostech činila ke dni 1. 1. 2014 celkem 676 m³, nahodilými těžbami bylo vytěženo 451 m³ dříví, tj. asi 70% celkové zásoby, inspekce přihlédla k délce doby jednání. Ohledně zahájení řízení podle zákona o kontrole je uvedeno, že řízení bylo zahájeno jako s osobou podnikající, neboť inspekce nejprve zjistila, že žalobce podniká mj. v oboru realitní činnosti, až po zahájení řízení dospěla k závěru, že v daném případě není

v postavení podnikající osoby, o čemž byl žalobce vyrozuměn přípisem. Ohledně uložení pokuty podle zákona o kontrole je odkázáno na porušení jiných právních povinností, než v tomto případě.

[8] Ve věci již zdejší soud rozhodl rozsudkem ze dne 17. září 2020, čj. 6 A 93/2019-45 tak, že ji zamítl. Ke kasační stížnosti žalobce byl tento rozsudek zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 22. července 2021, čj. 1 As 381/2020-43, a věc vrácena zdejšímu soud k dalšímu řízení. V tomto rozsudku uvedl Nejvyšší správní soud tento právní názor, kterým je zdejší soud při dalším řízení vázán: „(20) *Podkladem pro návrh na moderaci musí být tvrzení, že trest uložený žalobci je nepřiměřený, resp. polemika s přiměřeností trestu. Na nepřiměřenost uložené pokuty přitom stěžovatel v žalobě na více místech poukazoval. Učinil tak v souvislosti s tvrzením, že správní orgány nepřihlédly ke všem skutečnostem významným pro určení výše sankce. Jelikož návrh na moderaci stěžovatel neučinil opožděně, mohl v souvislosti s ním navrhnout rovněž provedení relevantních důkazů. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 4. 2007, č. j. 4 Azs 176/2006-84, platí, že „navrhování důkazů, které mají podpořit tvrzení uvedená v žalobě, popřípadě v jejím včasném rozšíření, nelze považovat za rozšíření žaloby, a není proto omezeno lhůtou stanovenou v § 71 odst. 2 věta třetí s. ř. s.“ Připouští-li judikatura (za výše uvedených podmínek) uplatnění návrhu na moderaci i po uplynutí lhůty pro podání žaloby, nelze s odkazem na koncentraci řízení zamítnout související důkazní návrhy. Jelikož byl stěžovatel oprávněn navrhnout moderaci pokuty při jednání, logicky mohl navrhnout rovněž provedení důkazů ohledně svých majetkových či osobních poměrů, které podle jeho mínění svědčí o zjevné nepřiměřenosti pokuty. Jedná se o zásadní předpoklad pro úspěšný návrh na provedení moderačního oprávnění soudu. V opačném případě by možnost navrhnout moderaci sankce i při jednání pro stěžovatele postrádala význam. V posuzované věci tak nelze souhlasit s městským soudem v tom, že stěžovatel navrhl doplnění dokazování po uplynutí lhůty pro vymezení žalobních bodů, tedy opožděně. (21) V bodu 21 napadeného rozsudku soud uvedl, že výši pokuty považuje za zdůvodněnou konkrétními skutkovými okolnostmi případu. Soud přitom při výkonu moderačního práva zkoumá, „zda nedošlo k excesu při individualizaci trestu, tedy zda a jak bylo přihlédnuto ke všem specifikům konkrétního případu a zda byl v rámci zákonné trestní sankce vybrán pro pachatele takový druh trestu a v té výměře, která splní účel trestu a není zjevně nepřiměřená“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2010, č. j. 7 As 71/2010-97, č. 2209/2011 Sb. NSS). Majetkové poměry pachatele jsou jednou z okolností významných pro určení individuální výše pokuty, včetně požadavku na její nelikvidační výši. Samotné majetkové poměry bez dalšího automaticky nevedou k uložení nižšího trestu, vedou však k individualizaci uloženého trestu tak, aby trest splnil své funkce (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2021, č. j. 1 As 498/2020-29). Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené přisvědčil stěžejní kasační námitce, podle níž městský soud nemohl řádně posoudit, zda je pokuta ve výši 280 000 Kč pro stěžovatele zjevně nepřiměřená, nevycházel-li ze všech hledisek rozhodných pro určení výše pokuty, mezi něž se řadí mj. osobní a majetkové poměry stěžovatele. Městský soud tedy zatížil řízení vadou, která mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci samé, pokud nepřipustil důkazní návrh stěžovatele, kterým chtěl stěžovatel za účelem rozhodnutí o návrhu na moderaci pokuty prokázat své majetkové poměry.“*

[9] Po tomto rozsudku soud vyzval žalobce usnesením ze dne 27. srpna 2021, čj. 6 A 93/2019-72, aby ve lhůtě jednoho měsíce sdělil své návrhy na doplnění dokazování týkající se jeho tvrzení o výši uložené pokuty.

[10] Žalobce svým podáním ze dne 29. září 2021 doplnil svou argumentaci následovně. Odkázal na přiznání k dani z příjmů za rok 2018, kdy příjmy ze závislé činnosti byly ve výši xxxx Kč, příjem byl od společnosti xxxxs., úhrn zúčtovaných příjmů činil xxxx Kč, dílčí základ daně nebo ztráta z nájmu částku xxxxKč, celkem základ daně xxxx Kč, měsíčně xxxx Kč. Dále uvedl, že hodnota pozemků je neúměrná pokutě, že má ve vlastnictví několik nemovitostí, ty jsou zatížené věcnými břemeny, zástavními právy, kdy hodnota nemovitostí může být nižší, než si vyhodnotil správní orgán prvního stupně. Podrobnější argumentaci žalobce týkající se hodnoty jak pozemků, na nichž došlo ke spáchání deliktu, tak ostatních nemovitostí, neprovedl. Dále uvedl, že výše pokuty je nepřiměřená, kdy v obdobných případech je ukládána pokuta nižší, a odkázal na odpověď na svůj dotaz ze dne 26. 4. 2019, z něhož plyne, že žalobci byla jako fyzické osobě nepodnikající uložena nejvyšší pokuta. Obvyklá výše se podle jeho tvrzení pohybovala v řádech tisíců korun českých, v pár případech přesáhla pokuta 100 000 Kč. Aritmetický průměr uložených pokut za tři roky činí 8 000 Kč.

[11] Při ústním jednání bylo dokazování doplněno o listiny, které žalobce přikládal k doplnění argumentace, z nichž jsou patrné skutečnosti, které uvádí ve svém doplnění (potvrzení o zdanitelných příjmech za rok 2018, přiznání k dani z příjmů fyzických osob za rok 2018). Při ústním jednání dále do spisu založil další listiny žalovaný, soud jimi provedl při jednání důkaz. Jedná se o přehled vlastnictví s nemovitostmi z katastru z nemovitostí, z nichž soud zjistil, že žalobce vlastní xxxxx Dále žalovaný doplnil důkazy o informace z obchodního rejstříku, kde je žalobce uveden jako jednatel, nebo jako společník či jediný společník xxxxx

[12] Žalobce dále odkazoval na odpověď na informaci České inspekce životního prostředí, která je součástí spisu a který dokládal, z nichž vyplývá, že v letech 2017 - 2019 byly ukládány pokuty za porušení ust. § 4 písm. c) zákona o inspekci, výše pokut nikde nepřevyšuje pokutu uloženou žalobci, není zde uvedena výměra pozemků, která není evidována.

[13] Dále žalobce doložil do spisu kupní smlouvu na xxxxx, z přiložených výpisů z katastru nemovitostí plyne, že právo z kupní smlouvy bylo vloženo do katastru nemovitostí. Na některých pozemcích je zapsáno věcné břemeno.

[14] Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (ust. § 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“), a o důvodnosti podané žaloby uvážil takto.

[15] Při hodnocení žalobních bodů, které směřovaly do naplnění skutkové podstaty, soud plně odkazuje na svůj předchozí rozsudek, k jehož závěrům v odůvodnění kasačního rozsudku Nejvyšší správní soud uvedl, že s těmito závěry souhlasí. Soud tak hodnotí pouze tu část žalobní argumentace, která se týká výše uložené pokuty, přičemž vychází z doplněného dokazování a doplněných tvrzení žalobce a žalovaného, které

učinily po vydání rozsudku Nejvyššího správního soudu a jimiž soud při ústním jednání provedl důkaz a skutečnosti z nich plynoucí hodnotil takto.

[16] Nejvyšší správní soud ve svém zrušujícím rozsudku uložil zdejšímu soudu, aby připustil důkazní návrh stěžovatele, kterým chtěl stěžovatel za účelem rozhodnutí o návrhu na moderaci pokuty prokázat své majetkové poměry. Soud v tomto smyslu žalobce vyzval, aby svá tvrzení doplnil, což žalobce učinil, předložil listiny, které jeho tvrzení prokazují. Totéž učinil i žalovaný, který podle názoru soudu v případě rozhodování soudu o moderaci pokuty má totéž právo ohledně majetkových poměrů žalobce, a soud tak rovněž hodnotí ty skutečnosti, které tvrdil a prokázal žalovaný v reakci na doplnění argumentace žalobce.

[17] Soud uvádí, že hodnotí pouze případnou moderaci pokuty, jak mu uložil Nejvyšší správní soud ve svém zrušujícím rozsudku, nikoliv další okolnosti, které již byly hodnoceny v předchozím rozhodnutí, a to s ohledem na majetkové poměry žalobce.

[18] Dále soud vychází z toho, že žalobce sice nebyl potrestán jako podnikající fyzická osoba, ale jako fyzická osoba, to však nemůže znamenat, že by při hodnocení majetkových poměrů neměl soud přihlížet k tomu majetku, který žalobce užívá a nabyt jako podnikající osoba. I pro účely daňových zákonů se nerozlišuje druh příjmu fyzické osoby (zda se jedná o příjem podnikatele nebo nepodnikatele), ale všechny příjmy mají stejnou váhu a jako takové vstupují do základu daně. Rozlišení podnikající a nepodnikající fyzické osoby tak podle názoru soudu právo uznává tam, kde stanoví podmínky deliktů odpovědnosti, případně sazbu trestu, nikoliv v tom smyslu, že by příjmy či majetek osoby, která spáchá delikt v postavení nepodnikatele, muselo být posuzováno po odečtení příjmů či majetku vzešlých z podnikání. Takový postup uměle rozděluje subjektivitu fyzické osoby pro chápání jejího majetku, aniž by pro to byla zákonná opora, naopak, jak bylo shora uvedeno, zdanění příjmů je posuzováno bez ohledu na to, zda se jedná o příjmy z podnikání či z jiných zdrojů (ze závislé činnosti, z nájmu apod.).

[19] V daném případě soud nedospěl k závěru, že by majetkové poměry žalobce v době uložení pokuty byly natolik špatné, že by uložená pokuta mohla vést k jeho likvidaci či k významnému propadu v jeho životní úrovni. Příjmy, které žalobce přiznává pro účely daně z příjmů, nejsou natolik nízké, aby případné zaplacení pokuty ve splátkách neumožňovaly, nejedná se o částku, která by po zaplacení pokuty ohrožovala žalobce na jeho základních životních potřebách, jedná se o běžnou částku příjmu v daném regionu umožňující uspokojování životních potřeb. Při hodnocení majetkové situace žalobce pak je nutné vzít v úvahu jeho další majetkové poměry, na které upozorňoval žalovaný a které i hodnotil v odůvodnění napadeného rozhodnutí, a které doplnil při ústním jednání. Tím jsou jednak nemovitosti žalobce, které vlastní ve značném rozsahu, a jejichž hodnota není zanedbatelná. Jedná se o značnou výměru pozemků a dále stavby, které majetkové poměry žalobce ovlivňují. Pokud žalobce uváděl, že žalovaný a inspekce nehodnotila případné omezení vlastnického práva (věcná břemena, zástavní práva), pak je nutné uvést, že nic takového žalobce konkrétně nenamítal ve svém odvolání a nečiní tak konkrétně ani v doplnění žaloby ohledně svých poměrů. V něm pouze obecně poukazuje na to, že některé nemovitosti tato omezení mají, neuvádí však vůbec, v jakém poměru by se mělo jednat o natolik výrazné snížení ceny těchto nemovitostí, že by to mělo významný vliv na

možnost nakládat s nimi jako vlastníků. Jak bylo uvedeno v rekapitulační části tohoto odůvodnění, žalobce vlastní značné množství nemovitostí, některé z nich jako spoluvlastník, včetně staveb, kdy jejich hodnota musí i po případném zohlednění věcných břemen či zástavních práv značně převyšovat výši uložené pokuty.

[20] Další okolností, kterou soud musí při majetkových poměrech hodnotit, je účast žalobce v obchodních korporacích, které samy pak dále vlastní nemovitosti značné hodnoty. Soupis těchto účastí žalobce je proveden ke dni ústního jednání, nikoliv k datu vydání napadeného rozhodnutí, nicméně vždy je zde uvedeno, kdy daná funkce (např. jednatele či člena představenstva) vznikla, a ke dni napadeného rozhodnutí se jedná o většinu z těchto funkcí (s výjimkou člena představenstva xxxxx, a.s., kdy se jedná o datum 21. 12. 2021). Jeho významné členství, včetně obchodních podílů, v tolika společnostech (při jejich výčtu, obchodnímu podílu v nich a postavení v nich soud odkazuje na předchozí rekapitulační část odůvodnění tohoto rozsudku), kdy minimálně společnost xxxxx s.r.o. je vlastníkem významné nemovitosti v katastrálním území X, podle názoru soudu nesvědčí závěru, že by zaplacením pokuty byl natolik snížen majetek žalobce, že by byl ohrožen na základních životních potřebách. Dlouhodobá majetková účast i účast na vedení těchto obchodních korporací, která plyne ze samotných výpisů z obchodního rejstříku a v případě společnosti xxxx z předložených notářských zápisů, pak podle názoru soudu svědčí o tom, že majetkové poměry žalobce jsou stabilní, dostatečné pro jeho potřeby, a že zaplacením částky pokuty nedojde k jeho ekonomické likvidaci. Z předložených notářských zápisů dále plyne, že minimálně v roce 2014 žalobce při konání valné hromady xxxx. předkládal akcie v listinné formě ve jmenovité hodnotě xxxxx, jeho dlouhodobou účast v podnikání této korporace tak soud hodnotí jako významnou. Vzhledem k tomu, že tato obchodní korporace se dále majetkově podílí v dalších obchodních korporacích, z nichž xxxxx je vlastníkem významné nemovitosti, pak soud má za to, že majetkové poměry těchto korporací jsou dlouhodobě dobré a že žalobce tím, že disponuje obchodními podíly či akciemi v těchto společnostech a výrazně se na jejich podnikání podílí jako statutární orgán, má majetkové poměry, které úhradou uložené pokuty v dlouhodobém výhledu nemohou ohrozit jeho základní životní potřeby.

[21] K předložené kupní smlouvě na část pozemků z roku 2008 soud uvádí, že z ní vyplývá smluvená kupní cena ve výši xxxxx. To však podle názoru soudu nemůže být vodítkem k tomu, aby soud tuto cenu považoval za jednu z podmínek pro případnou moderaci pokuty, neboť v průběhu času se hodnota pozemku mění, přičemž žalobce nebyl potrestán za činnost, která by přímo souvisela s vlastnictvím pozemku, ale za dlouhodobou nečinnost při péči o lesní porosty na pozemcích. Pokud žalobce dlouhodobě tyto pozemky vlastní a na těchto pozemcích jsou lesní porosty, musí být srozuměn s tím, že toto vlastnictví s sebou nese i povinnosti při údržbě těchto lesních porostů. Cena, za kterou žalobce tyto pozemky nabyl, tak podle názoru soudu sama o sobě s jeho povinnostmi vlastníka lesa nijak přímo nesouvisí.

[22] V ostatních částech hodnocení výše uložené pokuty soud odkazuje na předchozí odůvodnění rozsudku a odůvodnění napadeného rozhodnutí, když tyto okolnosti nebyly nijak zpochybněny a soud tak na ně odkazuje (rozsah včas neskácených stromů o objemu 451 m³, rozšiřování lýkožrouta do okolních smrkových lesních porostů, způsob spáchání přestupku - žalobce neprováděl včasné skácení, následky jednání - v

důsledku vylétnutí došlo k napadení dalších stromů, ke snížení stability lesních porostů v masivu Ondřejníku, ke zrychlenému snížení funkcí bioprodukčních, hydricko-vodohospodářských, sociálně-rekreačních a zdravotně-hygienických, okolnosti přestupku - zařazení lesa mezi hospodářské, druh a míru zavinění fyzické osoby - neprofesionál, nespolupracoval s odborným lesním hospodářem, nerefletoval na jeho opakované písemné výzvy, délku doby, kdy trvalo protiprávní jednání - přinejmenším od května 2016 žalobce neprováděl těžby, kůrovcové stromy byly zjištěny již v letech 2014 – 2017).

[23] K poslední části argumentace týkající se srovnatelných jiných případů soud uvádí, že tu nemá žalobcem za prokázanou. Jím předložená tabulka uložených pokut neuvádí žádné konkrétnější okolnosti, aby mohly být takto uložené pokuty aspoň minimálně posouzeny – např. není zde uvedena doba, po kterou trval protiprávní stav, není uvedena výměra pozemků, není uveden rozsah poškození lesních porostů, včetně případně procentuálního vymezení napadených porostů, jejich stáří, jejich umístění a možnost ohrožení dalších porostů v okolí. Ačkoliv takové posouzení asi stěží může být provedeno u všech těchto údajů, alespoň u vyšších pokut by provedeno být mělo. Za tohoto stavu tak soud uvádí, že při své úvaze o případné moderaci pokuty nemůže k tomuto soupisu přihlídnout pro jeho nekonkrétnost, kdy žalobcova argumentace se omezuje pouze na to, že jemu byla uložena pokuta nejvyšší. To však pro posouzení srovnatelnosti těchto případů nepostačuje, a soud tak uzavírá, že z takovéto argumentace nedospěl k závěru, že by pokuta byla uložena ve zjevně nepřiměřené výši.

[24] V dané věci tak soud uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou a proto ji zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).

[25] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu tyto nevznikly, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 13. ledna 2022

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu